NO ALUM
MAGIC BAKING POWDER
CONTAINS NO ALUM

MÅNGA märken bakpulver innehålla alun, som är en skadlig syra. Ingredienserna i bakpulver med alun äro sällan tryckta på etiketten. Om de äro, kallas alun för ett alunsulfat eller sola alunsulfat.

MAGIC BAKING POWDER innehåller ingen alun.

Det enda välkända bakpulver för moderat pris i Canada, som icke innehåller alun, och hvars alla ingredienser tydligt uppräknas på etiketten.

E. W. GILLETT COMPANY LIMITED
WINNIPEG TORONTO, ONT. MONTREAL.

ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumerantier äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hårda utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

EN OMÅTTLIG DRINKARE.

Bland hjältar i dryckjom onekligen störst
var en "farmare" ifrån Nebraska,
Och som orsaken till hans förskräckliga törst
det sades han uppfödts på flaska.

Om så var förhållandet kan icke jag
med visshet för er konstatera.
Dock faktum det var att i drinkares lag
Beryktad han blef sedermera.

För honom en tunna var tår blott så tand.
Han drack upp sitt hus och sitt gårde,
och hundrade sextio acres af land
i flytande form han förtärde.

Han drack uti grafven sin älskade mor,
Han drack upp sin käraste flicka.
Och allt som var löst både hästar och kor,
det klunkades upp vid hans bricka.

Han drack som hvar dag var den "fjärde July";
han drack så han hotade spricka.
Han dog sist af törst, sedan staden gick "dry"
och det ej fanns mera att dricka.

Gunnar Holm.

A RED CROSS APPEAL TO THE FARMERS.

Our country, with its Allies, is waging a great war for justice, for the protection of small nations in the enjoyment of their rights, for continued and growing freedom, and for the maintenance of its pledged word of honour. Much destruction and desolation are being caused. Lives are being lost by the thousand. Canada's first contingent is now in the thick of it. Some will fall sick; many may be wounded; some will pay the last full measure of devotion to their country and its cause.

The Red Cross Society exists to succor the sick and wounded in war. It needs more money to provide more beds at hospitals in Great Britain and France; it needs more money to pay more Red Cross Nurses; it needs more money, and more things made by women, to supply to Clearing Hospitals, Base Hospitals, and Recovering Hospitals.

I appeal to farmers to send me sums from $1 to $50, during the first week in May. Every $50 provides one additional hospital bed with the giver's name over it. By sending me about $10,000, you would serve your country well, bring credit to yourselves, and make all of us very proud of you. For the sake of the wounded boys, make the gift substantial. It will be an investment towards the recovery of some Canadian soldier who stood in our stead that our cause might be upheld.

Faithfully your friend,
Jas. W. Robertson,
Chairman,
Red Cross Society at Ottawa.

SVAR TILL K. R. JONSON.

Ärade redaktör.

Jag för bedja om ett litet rum i eder tidning för nedanstående. Jag ser i numret för den 24 mars, att mr K. R. Jonson uttrycker sig om tungomålstalandet, som försiggår i norra Sverige. För det första säger han, att de falla i en andlig dvala och bedja. Vi läsa ju i Apg. 2 k. 3 4 v: "Och dem syntes tungor af eld, hvilka fördelade sig och satte sig på hvar och en af dem och de voro alla uppfyllda med den Helige Ande och begynte tala på andra tungomål efter som anden gaf dem att tala". Käre Jonson, var snäll och tänk öfver detta, nämligen, efter som anden gaf dem att tala, kunde de icke själfva bestämma på hvilket tungomål de skulle tala, eller hvad de skulle säga. Tillåt mig här göra ett spörsmål: Talade apostlarna drifna af Guds ande eller osundt förstånd, på pingstfesten? Skulle vi tro detta senare, då är 3 4 vers lögn. Och så vidare säger K. R. Jonson: "Jag vill hellre tala tio ord med mitt förstånd än tio tusen med tungor." Ja, Paulus säger detsamma. Men vi böra alltså ta i betraktande, att Paulus var en gudsman, samt hade mera kraft och visdom än någon människa nu besitter. Han säger: Mitt förstånd. Hvilken man kan nu säga: Jag har lika godt förstånd som Paulus. K. R. Jonson säger vidare: "Folket där har beröfvats ett sundt förstånd; det är orätt att drifva andelig verksamhet till en så sorglig ställning, och rättsmedvetandet borde drifva oss, som hålla på förståndets solida grundsatser, att uppenbara drifkraften till ett så osundt verksamhetssystem."Om folket där har beröfvats ett sundt förstånd, då hade äfven apostlarna beröfvats ett sundt förstånd. Då var det icke af Gud, hvilket vi måste medgifva, att det var. Skulle Gud hafva mistat sin kraft, eller tror ni, att ålderdom har haft inflytande på honom, så att han icke **är i stånd att göra samma** under som han gjorde på den tiden? Nej, det är nog icke fallet, för han säger, att "de, som tro på mig, skola göra större under än jag gjort." Och då kan det icke vara osundt förstånd. För osundt förstånd, det är vansinne. Jag för min del är icke någon troende, men på samma gång så vill jag, att en man bör läsa sin bibel, innan han uttrycker sin mening för allmänheten. Ty hvad tungotalare, som man säger, angår, så finnes ej en punkt i bibeln, som strider emot dem.

Jag tror nu, att jag sagt nog för denna gång.

Arth. Wickström.
Weldon, Sask.

EN GOD UMGÄNGELSE OCH CANADA-POTSEN.

Herr redaktör.

Var god och intag i Eder tidning följande. I Sv. Canada Tidningen för den 11 april fanns införd en epistel af hr. C. O. Höfstrand, som skulle utgöra ett genmäle mot mina anmärkningar öfver artikeln "En god umgängelse". Hr. H. kan gärna kalla densamma för ett genmäle, men jag finner ej något, som bemöter mina påståenden eller besvarar mina frågor och på grund däraf anser jag det ej vara något genmäle alls. Hr H. söker att med en viss advokatyr göra troligt, att det var apostelns ord jag ville åt, men för att icke allt för mycket blotta min ogudaktighet, så angrep jag i stället hr H. I båda dessa antaganden är hr. H. grundligt misstagen. Det var ingenting i mitt opus som häntydde på något sådant. Artikeln "En god umgängelse" gaf mig ej häller någon anledning till något angrepp på 1 Pet. 2:12. Det var hr. H:s egna påståenden jag angrep och icke något annat. Om dessa mina angrepp stämplas för ogudaktiga, det bryr jag mig ej om. För att bevisa att det är en välsignad sak att det finnes lögn i världen anför hr. H. följande komiska argument:

"Låt oss se, huru det skulle komma att låta. En vacker dag blir H. J—n illa förtalad som en illgärningsman, men när han får höra det, säger han: Det är ändå en välsignad sak, att det icke finnes någon lögn i världen".

Jag sade i mitt förra bref, att språket var min svaga sida, men så okunnig är jag ej, att jag ej kan finna ett påstående som är logiskt, när jag vågar påstå raka motsatsen till hvad hr H. säger. Ni säger, att det är en välsignad sak, att det finnes lögn i världen. Jag påstår motsatsen och säger: Det vore en välsignad sak om det ej funnes lögn i världen.

H. J—h—n.

FRÅN THEODORE, SASK.

Den 31 mars 1915.

Ärade red. af S. C. T.

Beder om plats i "Ordet fritt" för dessa rader i eder ärade tidning. Läser med stort intresse alla brefven från de olika skrifvarne. Så ville äfven jag pröfva på att få några rader införda. Det är första gången jag skrifver i någon tidning, så ni får ej undra om mitt bref ej blir så bra. Läste en tid sedan ett bref i S. C. T. om en som framställde vårt fosterland Sverige sämre än hvad Canada är, men jag vet ej, om detta land är något stort att skryta öfver. Ty för den fattige, som bara skall arbeta sig fram, så tror jag nog, att det är nog af besvärligheter här också. Den goda fördelen man har, när man kommer hit till Canada är att man får sig ett stycke land fritt. Men så har man nog mycket att försaka, som man ej vet om förut. Men den fattige tål det nog, som de stora säga. Ty jag antar att nybyggarelifvet är som när våra förfader började bryta jord i nordens bygder. Så liknar jag en som börjar med farming här. Det är ju ock en god fördel, att all farmareredskap nu är mycket bättre än hvad det var i våra förfäders tid. Men så har nog maskineriet ruinerat många. Och jag för min del kan ej framhålla denna plats för något stort, ty hvad trefnaden beträffar, så finns den ej. Har nu varit här snart i 6 år, så af erfarenheten tror jag man har nog sett både den ljusa och den mörka sidan äfven här. Jag tror att om många i vårt fosterland Sverige visste hur enormigt lif mången lefver här, så tror jag en stor del af dem stannade kvar i Sverige. Så jag för min del tycker att Sverige var ett härligt land. Det är ju vårt fosterland. Kan nog hända, att det fins platser som äro finz här också, men där man har slagit ned sina bopålar, får man nog stanna och fortsätta med sina försakelser. Så efter hvad jag tror, har det nog af sina besvärligheter, hvar man är. Så detta land bör ej lofsjungas högre än Sverige.

Så för det andra ville jag säga några ord angående rösträtt för kvinnor. Nog är det sant, att vi kvinnor vet ej så mycket, men jag tycker att manfolket har ett hjärta så hårdt som det kan bli. Och de äro långt efter sin tid. När jag tänker på det stora världskriget, som rasar, och hur många tusende, som få sätta sitt lif till fördet hemska mordvapnet, och hur många hem som bli sköflade, är jag säker på, att kvinnorna hade ej ett så hårdt hjärta, som dessa stora män som mana ut sina proletärer till en sådan strid. Nej, och åter nej. Låtom oss därför alla kvinnor organisera oss och följa med vår tid, så tror jag förvisso att många skall få del af det. Ty säkert är, att först så fick ej militarismen finnas och ej häller den stora dryckenskapen existera. Det skulle blifva mänget lyckligt hem, där det är sorg och elände nu, om blott vi kvinnor hade rösträtt.

Nu har hotellet Leland i Theodore nedbrunnit, och jag är glad, icke så menadt att jag är någon mordbrännare, ty det är ju en stor förlust på husets värde, men jag är glad öfver, att den giftiga drycken har kommit bort, önskar blott, att så få förblifva i längden. Har ock läst ett bref i S. C. T. af numret för den 24 mars, skrifvet af mr. A. Larson, hvilket jag vill säga några ord om. Tänk om blott alla hade en sådan tanke, så tror jag nog det gick dåligt för någon insamling till mordvapnet.

Till sist måste jag nu sluta mitt bref innan det blir för långt **så** det hamnar i papperskorgen. Hälsningar till alla tidningens läsare samt redaktionen. Vänligen. **En farmarehustru.**

FRÅN PASWEGAN, SASK.

Den 7 april 1915

Våren är nu den årstid man mest längtar efter, med våren börjar man liksom att lefva upp på nytt, så kännes det åtminstone för oss, äldre folk. Äfven vi här ha fått våren. Snön är borta och vädret vackert. Med våren komma ju flyttfåglarne. Sådana observerades redan i dessa dagar här, men de välkomnaste äro nu "farmare flyttfågeln" och en sådan hafva vi äfven fått hit, ty mr. August Lindgren, med sin son Carl anlände hit, glad och kry, den 31 mars. Mrs. Lindgren följer efter från Kenora, Ont., så fort hemmet blir färdigt att emottaga den stora familjen. Mr Lindgren är egentligen Clairbo, men är vår närmaste granne, så vi Paswegs skandinaver anse honom som hörande till Paswegs skandinaviska familjen.

Några engelska och skandinaviska familjer här, äro lifvade för att bilda sång och musik aftnar, en gång i månaden och då mrs. Lindgren förfogar öfver en god sångröst jämte någon af hennes gossar tillika, blir hon ju, själfskrifvet, en eftersökt medlem till våra aftnar. Ett försök hade vi redan i Paswegan en gång i vinter och både engelska, svenska samt finska sånger utfördes, med pianoackompanjemang, hvilket harmonerade utmärkt.

Antagligen kommer skandinaviska familjer att vinna mycket på vår ort äfven då mr Lindgrens söner skola besöka hemmet här, ty de höra till goodtemplareorden. Inte för att de skandinaver vi ha här omkring äro behäftade med dryckenskapslaster, det måste medgifvas att alla äro nyktert folk som jag känner, men unga ordensmedlemmar medföra alltid en frisk fläkt på orten.

Ett hjärtligt välkommen säga vi till alla dem och måtte lyckans tomte dem följa uti spåren hit från det gamla Kenora, rättare Norrman hemmet, där Mr Lindgren med sin egen stora familj tillika alltid hade ett hem för sina föräldralösa brorsbarn i många år.

De vänligaste hälsningar till mina många goda bekanta.

Mrs. Olga Auleen.

FRÅN LILLESVE P. O., MAN.

Ärade red. af S. C. T.

Jag vill nu försöka rita några rader ifrån Lillesve och omnejd. Nu är vären inne, men det liknar mera vinter nu, än när vintern skulle ha varit. Till att börja med vill jag omtala att Farmareföreningen "Enighet" af Lillesve höll en mycket lyckad konsert med åtföljande bal den 26te mars. Programmet var utmärkt, bestående af tal, sång o. s. v. Det var en heder för alla som deltogo i programmet. Detta var den första tillställning, som Farmareföreningen har haft och var utan tvifvel en af den bästa, som har hållits i Morning Star skolhus. Kassan blef påökt öfver all förväntan.

Nästa konsert skall afhållas den 9 april af Lillesve kvinnoförening. Det är ju klart, att de ärade fruntimren tro på ordspråket som säger: "Smid medan järnet är varmt". Vi få hoppas, att de komma att roa sig på lämpligt vis, och det borde de kunna, nu sedan de inte behöfva ha myror i skallen om hur att bringa Sven Svenske på fall. Den klipparen har nog slagit sig i ro på sitt kontor två trappor upp, men jag vill gifva en faderlig varning åt alla som tar i "ledstången" att för all del hugga tag i den, så ni inte ramlar, ty det är alls inte roligt. Nu om dagarne är hela Lillesve ett stort byggmästareställe. Här bygges hus och uthus så det förslår. Farmarne och homesteadarne ha fått hem mycket virke i vinter. Den milda vintern har varit en stor välsignelse för många här. Tämligen många "nysettlare" ha slagit ner sina bopålar i Lillesve och omnejd, så det går framåt, sakta men säkert. Det enda är att det är liksom tomt, sedan vi icke får höra något mera ifrån den slipade Sven Svenske, men en tröst är det ändå, att hans minne lefver fortfarande kvar i våra berg och dalar, liksom en Gustaf Vasa. Denna fiffiga Sven! Så vi får instämma med skaldens ord:

"Han vandrar på vår strand
Han tröskar i vår lada,
Han vässat våra pilar,
Han lossat våra band."

Men Sven har det nog bra på kontoret, två trappor upp, men "ledstången" är hal, så han har nog inte påhälsning så vidare ofta.

Jag har en mycket sorglig nyhet att tala om, och det är att Lillesve's ungdomsförening är död. Den blef upplöst söndagen den 28 mars. Brist på medlemmar och dåliga tider voro för mycket för föreningen, så den måste duka under. All heder åt föreningen under den tid den har existerat, och jag vill hoppas, att den kan få en ny början, som kan bli bestående. Papperskorgen varnar mig att sluta, så jag vill säga adjö med en kär hälsning till S. C. T. samt alla läsare och läsarinnor af svenskarnes hufvudorgan i Canada.

Sven i Kroken.

NÅGRA REFLEKTIONER.

Forgan, Sask., d. 27 mars 1915.

Red. af S. C. T.

I senast anlända nummer af S. C. T. förekommer följande "blänkare":

"Det är icke absolut likgiltigt för svenskarne i Sverige, om de allierade taga Konstantinopel eller ej. Om Konstantinopel eröfras, och de allierade i öfrigt bli segrande, kommer antagligen turkarnes hufvudstad att vid fredsuppgörelsen öfverlämnas till Ryssland. Därmed får den tjäna som säkerhetsventil för Sverige och Norge, i det ryssarne då få tillträde till Medelhafvet och säkerligen icke blifva så ifriga att skaffa sig en hamn vid Atlanten".

Där ligger en del förnuftigt resonnemang i denna blänkare. Den är i själfva verket ett logiskt correllarium — jag är öfvertygad alldeles omedvetet — till vissa åsikter, jag förfäktade i en af de tre artiklar, hvilka S. C. T. icke kunde af vissa skäl publicera.

För att emellertid återgå till sak får jag påpeka, att den citerade "blänkaren" har endast tvänne skröpligheter. Den utgår från en premiss, som näppeligen kan sägas hafva något stöd i den förhandenvarande militära situationen. Det finnes nämligen just nu icke de ringaste tecken, som tyda på, att de allierade komma att vinna. De kunna möjligen forcera Dardanellerna och kanske också intaga Konstantinopel — Turkiets försvarsväsen är naturligtvis i oreda. Men det är på slagfälten i Polen och Frankrike, som frågan kommer att afgöras, och där ter sig den tyska stålmuren hårdare och **orubbligare än** någonsin. Att emellertid "blänkarens" hypotes eller premiss, hvilar på det osannolika, gör den naturligtvis icke ologisk, och då den dessutom i det andra momentet af slutledningen innehåller en obestridlig sanning, nämligen den: att om Ryssland får fast fot vid Konstantinopel, det blir mindre ifrigt — för tillfället, borde det tilläggas — att framträngа till Atlanten, **så må det väl tillåtas mig att gra**tulera S. C. T. till att vara i besittning af sundt förnuft. Det är bara synd, att första momentet af slutledningen förstör hela resonnemangets värde, då det säges att, förutsatt premissen kan klareras, ryssarne vid fredsslutet sannolikt komma att få Konstantinopel.

Det är just detta, som icke alls är sannolikt. Det är i själfva verket i hög grad osannolikt, för så vidt England möjligen kan förhindra det. På att hålla Ryssland borta från Konstantinopel kommer England att vid fredsslutet rikta hela sin energi. För hundra år ha nästan alla dess diplomatiska, militära och maritima sträfvanden utmynnat just i att sätta ett streck i räkningen på denna det "heliga" Rysslands heligaste önskan. Krimkriget och Berlinkongressen vittna härom. För hundra år har i själfva verket det kristna England fraterniserat med och hållit "the unspeakable Turk" om ryggen. Konstantinopel ligger allt för nära Suez-näset. England hyser en viss fruktan för, att så snart Ryssland kommer till Konstantinopel, timman är slagen för nedgångendet af Englands maritima öfvervälde. I och för sig vore detta visst ingen skada för världen, men så länge världen ej har hunnit göra sig färdig att kasta allt maritimt öfvervälde på den internationella skräphögen och ordna hafssamfärdseln både i krig och fred efter fullt betryggande och folkrättsliga regler och dymledelst minska åtlla krigsmöjligheter med minst 75 proc., så länge måste vi erkänna, att mänskligheten knappast blefve lyckligare lottad genom att utbyta brittisk maritimism för rysk. Trots att jag, för att vara fullt "lojal", kanske icke borde tala ohöflight om vår "allierade", må det dock förlåtas mig, om jag dessutom erkänner min skepticism gent emot välsignelserna af rysk kultur. Rysslands installering vid det "Gyllene Hornet" komme att stärka dess kultur med en hittills ej anad prestige, säkerligen till stort fördärf för mänskligheten i allmänhet och dess fredliga sträfvanden i synnerhet.

Nå men hvad kan då vara Englands mening med att söka forcera Dardanellerna och drifva turkarna ur Konstantinopel? hör jag frågas. Förklaringen ligger i den militära situationen på vest- och östfronterna. Saningen är, att för så vidt det gäller att drifva tyskarna ur Belgien och Polen, de allierades utsikter måste betraktas som hopplösa. De allierade börja nu själfva **inse detta. De vänta** icke själfva att vinna, med mindre de kunna få en eller flera af de neutrala med i leken på sin **sida**. Konstantinopels fall komme att göra det svårt för de oroliga Balkanfolken och italienarna att längre hålla sig neutrala. Med dess fall äro förknippade händelser, nära nog oöfverskådliga till sina följder. Rysslands förfärliga förluster af material och dess svårighet att ersätta dem, afstängdt som det är från hafvet och med Sverige hotande att afstänga transittrafiken mellan England och Moskovitriket för att tillvinga sig lättnader i Englands maritima ukaser, hafva naturligtvis också varit en tungt vägande faktor. Det har därför icke varit beredvilligt som England påbörjat sitt anfall på Dardanellerna. Det har väntat i det längsta, men till slut gifvit vika för den nödvändighet, som tränger sig på en man, som är "between the devil and the deep sea".

Att England beredvilligt skulle komma att öfverlämna Konstantinopel till Ryssland tillhör, som sagdt, det osannolikaste inom det osannolika. Det är icke blott det ofvan **påpekade** hotet, som ett ryskt Konstantinopel komme att utgöra mot Englands maritima öfvervälde, det finnes äfven ett annat tungt vägande skäl för att England i grund och botten hälst äfven i framtiden skulle vilja se "the unspeakable Turk", som grindvaktare vid Bosporen och Dardanellerna. Vi veta kanske alla, att England för närvarande är jordens största muhammedanska makt. I hennes indiska välde bo nära nog 150 millioner musselmän. För dessa 150 millioner är Konstantinopel näst Mecca jordens dyrbaraste klenod. Det är panten på Islams världsliga makt. Om nu England vid ett kommande fredsslut kan rädda Konstantinopel åt Islams bekännare, kommer hennes anseende inom den muhammedanska världen att naturligtvis ytterligare förökas, och hennes välde i Indien blir därigenom förunnadt mycket längre lif än annars blefve fallet, i synnerhet som muhammedanerna utgöra den intelligentaste och mest företagsamma delen af Indiens befolkning.

För att hålla ryssarne borta från Konstantinopel kommer England icke blott icke tveka att söka bistånd af tysk s. k. "militarism" och "kaiserism", det kommer till och med icke att draga i betänkande att få i gång ett nytt världskrig, om det därmed tror sig kunna vinna sina syften. Detta blir naturligtvis en förfärlig "shock" för våra fredsfantaster, som fullt och fast förvänta att efter det s. k. "smashing" af tysk militarism, med detsamma segla in i det tusenåriga fredsrikets lugna hamn.

"Världen vill bedragas" och i detta fall får den säkerligen sin önskan uppfylld. När skall **mänskligheten** och framför **allt den del af densamma,** som kallar sig demokratisk och framåtskridande, inse och våga öppet erkänna, att fred och god vilja mellan jordens folk kan endast ernås, då Gud i sin barmhärtighet, eller vi människor med Guds hjälp befria oss från det gissel, som de stora väldena utgöra.

Skola de oformliga jättar, som idag i blindt raseri kasta sig mot den tyska stålmuren, spräcka sina skallar och förgås, likt Xerxes skaror föllo tillföga för Miltiades talanger på Marathons slätter? Med den frågans lösning är mänsklighetens väl eller ve förknippadt.

Högaktningsfullt,
Rudolf Einhardt.

Little Manitou Lake Home Health Treatment.
ETT CARLSBAD I EDERT HEM.
Låt oss omtala för eder de helande och botande egenskaperna i dessa mineraliserade krystaller, tagna från Lake Manitou. Om ni lider af Reumatism, Hudsjukdomar, Astma eller Bronchiala Sjukdomar, skrif genast, dröj icke. Befria eder själf från alla edra sjukdomar i edert eget hem. Efterstånd i dag vår fria broschyr och krystaller.
L.L.Manitou Co., 305 1st Ave., Watrous, Sask.

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Ekzema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar, gamla sår, skaf, klåda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och förklara eder sjukdom. Var hundratals goda råd.
S. ALMKLOV, apotekare,
Box R. Cooperstown, N. Dak.

Nordbor i Förenta Staterna.

Af gasförgiftning, tydligen vållad af våda, afled natten till den 6 ds. Emil A. Olson i 719 N. Drake ave., Chicago. O. var 31 år gammal och sörjes närmast af fader och fyra syskon.

En hedrande utnämning. Mrs. Axel Cederqvist, hvars flicknamn var Karin Lindholm, har erhållit anställning som stenograf och maskinskrifverska vid amerikanska legationen i Stockholm.

Misstänkta för mord. Alex. Peterson och Roy Webb, båda från Chicago, blefvo den 7 ds. anhållna af polisen i Hettinger, N. D., emedan man misstänkte dem för att ha mördat Ned Parker, en i New York hemmahörande artist.

Det börjar nu att ljusna för C. A. Smith Lumber Co., hvilken miljonfirma för någon tid sedan råkade i svårigheter på grund af de tryckta konjunkturerna. Enligt meddelande från Minneapolis, Minn., har man lyckats placera 90 proc. af firmans obligationer, och man har i dagarne försålt 35,000 acre timmerskog i Linn county, Oregon, till Continental Timber & Land Co. i Delaware. Det ser sålunda ut, som om konsul Smiths råkade svårigheter endast äro tillfälliga.

Ny uppfinning. En af de äldre svenskarne i Worcester, Mass., Axel Olauson, 3 Heardsleigh st., har sedan ett års tid varit sysselsatt med experiment för tillverkning af eldfast tegel ("fire bricks") efter en ny process, som både ökar teglets motståndskraft (mot elden) och gör tillverkningen billigare, i det lera af billigare slag begagnas. Olauson har nu all anledning att gratulera sig själf, i det att hans experiment utfallit synnerligt väl, och har han t. o. m. lyckats framställa två tegelsorter.

"Den lilla kvinnan med den stora idén" är den benämning man i östern allmänneligen gifvit mrs H. H. Lund från Los Angeles, som nu inbjudits till New York för att såsom organisatör af "the Forward to the land league" framlägga sina planer inför dem, hvilka äro intresserade i problemet att ge arbete till de tusentals personer som där drifva omkring utan sysselsättning och utan pengar. Mrs. Lund vill återbörda den arbetslöse och utfattige till landet samt där ge honom arbete och ett stycke jord, som han skulle läras att sköta på ett rationellt och vetenskapligt sätt.

Guldbröllop firades i Atwater härförliden då makarna Otto och Helena Isaacson därstädes varit gifta i jämnt 50 år.

Hedersbevisning åt svensk läkare. Dr. David E. Roberg blef vid hälsovårdsstyrelsens i Portland, Oregon, möte för några dagar sedan utnämnd till dess sekreterare, hvilken utnämning äfven innebär att han blifvit utsedd till statens hälsovårdsinspektör.

Hedrande. Vid examina, som hölls å Bellevue hospital i New York City den 17 februari i år erofrade dr Carl H. Fornell primusplatsen, och den vann han öfver många medtäflare. Härigenom erhöll han ock den mycket eftersökta posten som sjukhuslläkare för två år vid First Surgical Division vid Bellevue hospital, som har ledningen af College of Physicians and Surgeons vid Columbia universitet.

Svenskar i valen. D. 6 april hölls val i ett antal stater, och en kort axplockning från detsamma förekommer härnedan. Sig B. Nelson valdes till stadsadvokat i Galesburg, Ill. Bland nyvalda bitr. supervisors i samma stad märkes A. E. Johnson och bland nyvalda aldermen D. B. Swanson, Mathew Johnson, Thomas E. Johnson och Frank O. Munson. Bland supervisors å andra ställen i Knox county, hvilka valdes f. tisdagen, märka vi Arthur Pearson i Knox, John A. Johnson i Walnut Grove, W. A. Sandquist i Victoria. I Galesburg township valdes G.W.Swedlund till landsvägskommissarie och A. A. Hedström fick samma syssla i Walnut Grove township. I samma township valdes Alfred Nelson till skoltrusti och Clarence Ekstedt och H. L. Peterson till biblioteksdirektörer. I Victoria blef Charles J. Larson soltrusti. I Bloomington, Ill., hölls val för första gången efter införandet af kommissionssystemet. Bland kommissarier, som afgingo med seger, märkas J. F. Anderson och A. G. Erickson. I Calumet township, Cook county, Ill., blef Clarence Malmquist vald till konstapel. I Palatine valdes Daniel Bergman sr. till skolrådsledamot. Samma syssla erofrades af Fred Holm i Worth. I Wheeling blef Fred Lorenzen supervisor. Alexander Nelson valdes till stadskassör i Berwyn. I Rockford, Ill., valdes C. F. Nordstrom till vägkommissarie, och bland supervisors märkas P. O. Anderson, Carl Isaacson, Peter T. Peterson och V. R. Anderson. I Moline township, Rock Island county, Ill., valdes Charles Brunstrom till supervisor, och bland biträdande supervisors märka vi dr Fred Graflund och Henry bom. J. Kranz valdes till skoltrusti i Dury township och A. Freberg fick samma syssla i Bowling township. I Canoe Creek township blef E. L. Hanson fredsdomare.

Uppfinnare.

Det europeiska kriget har förorsakadt, att Förenta Staterna och Canada äro afhängiga af deras egen fabrikat; skrif idag efter min FRIA BOK öfver patent samt listan öfver de mäst efterfrågade uppfinningar. Patent förskaffa förmögenhet.

H. J. Sanders,
Patentadvokat,
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

NÄMN S.C.T., NÄR NI GÖR UPPKÖP HOS VÅRA ANNONSÖRER!

KÄNNER NI ER ENSÅM?

Icke om ni har en HOME MUSIC BOX. Det är det nyaste och mest storartade, billigaste och mest underbara musikinstrument för hemmet någonsin utbjudet. Det är mera njutning däri än en $100 Kammarorgel, emedan den alltid är redo och ingen behöfver tubbas til att spela. Ingen kännedom om musik behöfves för att kunna spela hvilken som helst melodi. Så enkel att ett barn kan sköta den. Enhvar blifver mycket öfverraskad och nöjd. Den spelar öfver 100 stycken, som visas af lista som följer med hvarje MUSIC BOX. Den kan användas i kyrkor, söndagsskolor, loger, sång- och andra föreningar att leda sången. Sparar kostnaden för en kväll genom att furnera musik för fest eller dans. Spelar alla kända hymner, dansmusik och populära sånger. Ni kan upprepa stycket eller spela ett annat stycke efter behag. Den kostar endast $6.00. I prydlig låda jämte musik. Vi skola sända den vid betalandet af $2.00, ni betalar resten vid mottagandet. Agenter önskas. Sänd 2-cents frimärke för stor katalog. STANDARD MFG. CO., 98 Park Place, New York, P. O. Box 1179, Dept. 24.

En viktig faktor i den moderna armutstyrseln

Snabb och bekväm befordring till och från staden med liten utgift, det är en af fördelarna att äga en

Indian Motocycle

TILLVERKAD I CANADA.

1915 Indian utgör — som vanligt — en epok vid sitt framträdande. Nio basiska förbättringar förökar den komfort, det nöje, den styrka, varaktighet, fart, besparing och enkelhet i skötandet, som är nedlagdt i dess konstruktion, som sedan den första Indian blef introducerad för 14 år sedan representerat de högsta kända kvaliteter i material och mekanisk konst.

Indian lämpar sig synnerligen för de många användningar, som kräfvas åt den på farmen. Lång hjulbas, "trussed" styrstånd, mycken drifkraft, craddle spring ram, fotbrätter som kunna uppvikas, dubbel clutch kontroll, hvarvid ryttaren sättes i stånd att kontrollera "the clutch" antingen med handen eller foten.

Dessa och många andra förbättringar för 1915 äro utförligt beskrifna i den nya Indian katalogen. Men en personlig inspektion af dessa Indians själfva skall gifva eder en bättre och mera öfverbevisande värdering af Indians öfverlägsenhet.

Indian tillverkas i den största motorcykelfabriken i världen och af ett bolag, som vunnit ett utomordentligt anseende för den ärliga och bästa kvaliteten i dess produkter. Stående oryggligt bakom hvarje motorcykel, det tillverkar, har Hendee Manufacturing company gjort Indian till en maskin, som typifierar det bästa, som fabriksmetoder, mekaniskt mästerskap, pängar och de bästa genier kunna producera.

INDIAN HÅLLER VÄRLDENS EKONOMIREKORD
H. Cameron, åkande på en 7 h.k. Indian Twin, tillryggalade 91.2 mil med en half gallon gasolin den 17 febr. vid Sacramento, under F.A.M. sanktion.

Krigsskatter komma icke att höja priset på Indian motorcyklar.

Hendee Manufacturing Co., 19 Mercer St. Toronto
HUFVUDKONTOR OCH FABRIK — SPRINGFIELD, MASS., U. S. A.
(Största fabrikanter af motorcyklar i världen.)